

המחירים לבקר במכרזים שהתקיימו

בחדשים ינואר—פברואר 1976

תאריכי המכרזים	מספר הראשים	מחיר ממוצע ל"י / ק"ג	הסער במחירים ל"י / ק"ג
----------------	-------------	----------------------	------------------------

עגלים

27.1.76	290	11.56	12.33—10.70
3.2.76	333	11.41	12.41—10.60
10.2.76	253	11.44	12.23—10.86
17.2.76	200	11.39	12.50—10.33
24.2.76	289	11.31	12.68—10.78

עגלות

27.1.76	33	9.89	11.00— 8.38
3.2.76	17	9.29	9.53— 9.04
10.2.76	16	9.26	10.78— 8.00
17.2.76	31	10.02	11.00— 8.71
24.2.76	2	9.15	9.28— 9.03

פרות

27.1.76	170	7.67	8.83— 4.04
3.2.76	88	7.59	8.73— 5.08
10.2.76	211	7.51	8.88— 4.00
17.2.76	152	7.40	8.54— 4.50
24.2.76	175	7.43	8.50— 4.60

איננו יכולים להמליץ על האבסת אחוז גבוה יותר של מזון מרוכז בתחילת הפיטום מאשר בסופו. תוצאות ניסוי זה מרמזות, שאחוז קבוע של מזון מרוכז — 70% או אולי אף פחות מכך אם המזון הגס הוא משובח — יביא לתוצאות הטובות ביותר לגבי תוספת המשקל היומית ונצילות המזון. ההעלאה בצריכת האנרגיה המטבולית לייצור כל ק"ג משקל חי במשקלות של 400—500 ק"ג מ־רמזת, שהפחתת משקל השחיטה יכולה לשפר את נצילות המזון.

סיכום

הניסוי נערך ב־6 קבוצות עגלים בתחומי גדי־לה של 200—300 ק"ג, 300—400 ק"ג ו־400—500 ק"ג. הושוּוּ יחסים שונים בין מזון מרוכז למזון גס (15:85, 30:70 ו־50:50). שתי קבוצות הואבסו במנה בעלת יחס קבוע בין מזון מרוכז למזון גס לאורך כל תקופת הניסוי (15:85, 30:70). בקבוצות האחרות הועלתה או הופחתה כמות המזון המרוכז בהדרגה מתקופה לתקופה. תוספות המשקל היומיות בתקופה הראשונה נעו מ־0.76 עד 1.0 ק"ג ליום, בתקופה השנייה מ־1.10 עד 1.24 ק"ג ליום ובתקופה השלישית מ־0.63 עד 0.92 ק"ג ליום. בקבוצות בהן היחס בין המזון המרוכז למזון הגס היה קבוע, תוספות המשקל היו־מיות היו הגבוהות ביותר וללא תלות ביחסים עצמם. העלאת אחוז המזון המרוכז במנה, כשה־עגלים הגיעו למשקלים כבדים יותר, כנהוג בממשק באירופה, לא שיפרה את הייצור, ואילו הפחתתו גרמה לירידה בייצור. תכולת מזון מרוכז במנה מעל 50% שיפרה את הייצור רק בתחומי המ־קלים של 200—300 ק"ג ו־400—500 ק"ג.

צריכת החומר היבש ביחס למשקל הגוף היתה יותר גבוהה במנות בהן היחס בין המזון המרוכז לשחת היה 30:70, בהשוואה למנות בהן היחס היה 15:85 או 50:50. התופעה נמצאה בכל אחת מתקופות הניסוי. העגלים שהואבסו במנה בעלת יחס קבוע בין מזון מרוכז לשחת היו היעילים ביותר בהפיכת אנרגיית המזון למשקל חי. לא היו הבדלים מובהקים בין קבוצות הטיפול באחוז התפוקה ובמרכיבי הטבחה. הערה: רשימת הספרות מצויה בידי המחברים.